

DUCH SVÄTÝ VÁS NAUČÍ A PRIPOMENIE VÁM VŠETKO (KAŽDÚ VEC)

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, videozáznam [TU](#)

Jn 14, 15-16; 16, 23-26

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky.“

Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok. Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová. A slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Otcovo, toho, ktorý ma poslal.

Toto som vám povedal, kým som ešte u vás. Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.

Až po tom, ako Ježiš uschoptil svojich učeníkov milovať prostredníctvom daru svojej lásky vyjadrenej umývaním nôh – lásky, ktorá sa stáva službou – žiada lásku k sebe. V skutočnosti, po prvýkrát Ježiš hovorí: „**Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania**“. To, čo žiada, je veľmi čudné.

Ježiš zanechal jeden jediný príkaz. Ako to, že teraz hovorí o prikázaniach v množnom čísle? Existuje len jedno prikázanie – to, o láske k blížnym „*Milujte sa navzájom (jedny druhých), ako som vás ja miloval.*“¹, čiže, slúžte si. Láska nie je skutočná pokiaľ sa nevyjadruje konkrétnou službou. Toto je jediný príkaz.

Viditeľné prejavy tohto jediného prikázania, majú pre Ježiša hodnotu príkazov. Ale nie sú to vonkajšie predpisy, ktoré musí človek zachovávať, sú to vonkajšie vyjadrenia vnútornej skutočnosti. Skutočnosť, že sa cítim tak milovaný, nezaslúžene a bezpodmienečne od Otca, ma vedie k tomu, aby som miloval iných ľudí. Toto sú prikázania.

„**A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa**“, toto je grécky výraz /Paraklito - Tešiteľ/, ktorý znamená presnejšie „ten, ktorý je zavolaný na pomoc“, k záchrane v stave ohrozenia. Čiže môže byť taktiež záchrancom. Tento „Paraklito - Tešiteľ“ nie je meno Ducha, ale je to jeho úloha.

Čiže charakteristika Ducha je tá, že je zavolaný na pomoc, ale „funkciou“ Ducha, ktorého zanecháva Ježiš, nie je odpovedať na potreby komunity (len na stav ohrozenia, nebezpečenstva); Ježiš hovorí „**aby zostal s vami naveky.**“ Kým „Paraklito“ je ten, ktorý je privolaný na pomoc v momentoch núdze, prítomnosť tohto Ducha ktorý je nazvaný „Paraklito“ čiže „záchranca“, nie je podmienená situáciou núdze v komunite, on je prítomný stále.

Ježiš pozýva svojich k úplnému pokoji a plnej dôvere: „*nebudte ustarostení*“². Duch nezasiahne vtedy, keď to budete potrebovať vy, ale On je stále prítomný a tým predchádza momentom

¹ Jn 13, 34

² Lk 12, 22

rôznych potrieb a náročným momentom v komunitách. Čiže jeho pomoc, prítomnosť Ducha, nevzniká z ťažkostí, ale z ich predchádzania. On je stále prítomný. Toto je základ pokoja v komunite.

A Ježiš pokračuje „**Kto ma miluje**“ - a je to tu, kde Ježiš dosahuje vrchol zjavenia - „**bude zachovávať moje slovo**“, čo znamená, rozpoznať v Ježišovej zvesti odpoveď na túžbu po plnosti života, ktorú každý jeden človek nesie vo svojom vnútri.

A hľa, úžasné zjavenie „**a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok.**“ Realizuje sa Boží projekt pre človeka: Boh nie je ďaleko, neodrží si človeka v bezpečnej vzdialenosti. Boh nechce človeka pre seba. Ale je Bohom, ktorý sa pýta človeka, či ho prijme³ a ak áno, tak rozšíriť jeho schopnosť milovať.

Môžeme povedať, že v istom zmysle to nie sme my, kto ide do neba, ale nebo príde bývať „do nás“ a toto je dôvod prečo je tento spôsob života nezničiteľný. Čiže každá komunita, každý veriaci je skutočnou a jedinečnou svätyňou z ktorej vyžaruje Božia láska.

Kým do starého svätostánku ľudia museli chodiť a nie všetci boli vpustení, tento nový svätostánok bude je tým, ktorý pôjde ľuďom naproti aby ich stretol, hlavne k tým, ktorí budú náboženstvom z nejakých dôvodov vylúčenými.

Uskutočňuje sa to, čo evanjelista Ján píše v Prológu - že slovo, Božie slovo, boží projekt si rozložil svoj stan medzi ľuďmi⁴. Jedinou a skutočnou svätyňou je človek a kresťanská komunita, čiže Boh, ktorý sa ponúka, aby sa spojil s človekom, nie ako boh, ktorý človeka pohlcuje, ale ako Boh, ktorý mu odovzdáva svoju energiu.

Boh, ktorý nežiada, aby človek žil pre neho, ale z neho, s ním a v ňom, aby sa stal darom lásky pre celé ľudstvo.

Čiže „**prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok**“ je úžasnou ukázkou Božieho plánu s ľudstvom. A Ježiš pokračuje: „**Toto som vám povedal, kým som ešte u vás, ale „Paraklito, Duch Svätý“**, prvýkrát ho nazýva „svätým“, čo nenaznačuje iba jeho vlastnosť, ale aj činy. A aktivita Svätého Ducha je oddeliť človeka, ktorý ho prijme, od temnôt, od smrti aby mohol byť vo svetle a plný života.

„**...ktorého pošle Otec v mojom mene**“, Ježišovo meno, v Hebrejčine „Jeshua /Ješua/“ znamená „Pán, ktorý zachraňuje“, čiže záchranca - spasiteľ, „**naučí vás všetko a pripomenie vám...**“. Sloveso „pripomenúť“ znamená „pochopiť“/„obsiahnuť“, „**všetko, čo som vám povedal.**“ A prečo?

Pretože čím viac milujeme a dovoľujeme Duchu vstúpiť do nás, tým viac skutočnosť Boha, Lásky, je viditeľná a môžeme ho tak stále viac chápať.

Preklad: Hugo Gloss

Poznámky pod čiarou: tím DC

³ Doslova „zliať“, „zjednotiť“

⁴ Jn 1, 14